

Dr. Don Batten odpovídá:

Vcelku lze říci, že hermafroditismus je opravdu plodem hříchu, i když nikoli konkrétního prohřešku postižené osoby nebo jejích rodičů atd., nýbrž lidstva zkaženého Vzpourou obecně.

Právě tak jako měl s postiženými lidmi soucit Ježíš, měli bychom pro ně mít pochopení i my. Každý takový případ vyžaduje pečlivé lékařské i psychologické zhodnocení, abychom zajistili dotyčné osobě co nejlepší budoucnost, takže uplatňovat s podobnými lidmi jakoukoli paušální formu v zacházení by nebylo moudré. Jsme přece všichni slabí tvorové a všichni potřebujeme pomoc a soucit; proto by ani lidé s genetickými či vývojovými vadami neměli být ostrakizováni nebo pronásledováni.

Opravdově křesťanská společnost bude vždy vnímat ty, k nimž má svět tendenci obracet se zády, jako bytosti „stvořené k obrazu Božímu“ a tedy jako svébytné osobnosti, jichž bychom si měli vážit. V tom se liší od společností ateistických či animistických, kde nemá nikdo nějakou zvláštní hodnotu (snad jen vládcí sami).

Osoba, z níž hormonální léčba učinila muže a která podstoupila rovněž operace řadící ji po tělesné stránce jednoznačně mezi muže, by se musela řídit týmiž biblickými příkazy jako kterýkoli muž a zachovávat sexuální čistotu.

Podobné je to v případě homosexuality. Trápí-li někoho homosexuální touhy, neznamená to, že je správné jim podlehnout a pěstovat sex mimo manželství (a Bible definuje manželství jako výslovně heterosexuální svazek).

Morálka se nemůže řídit biologickými abnormalitami.

*Ponížen bude zpupný pohled člověka,
sehnuta bude lidská povýšenost,
v onen den bude vyvýšen jedině Hospodin.*
(Izajáš 2:11)

Zdroj textů v letáku:

- *Je pýcha hodna oslav?*
- *Hermafroditi a homosexualita*
- *Může církev přijmout homosexuální chování ve jménu lásky?*

Články jsou z produkce společností:

Creation Ministries International a *Answer in Genesis*.

Pro více informací navštivte web kreacionismus.cz. Zde naleznete odpovědi na nejčastější otázky týkající se vztahu člověka ke stvoření, k Bohu, Bibli, a také proč není biblická víra slučitelná s materialistickým světonázorem, který představuje tzv. evoluční teorie.

Texty připravil: **Václav Dostál**.

Český překlad, návrh a grafické zpracování: **Pavel Akrman**.

DISTRIBUTOR:

Je PÝCHA hodna oslav?

**Jak světové názory
ovlivňují sexuální
normy a chování**

Červen je ve Spojených státech, Kanadě a mnoha dalších zemích považován za Měsíc hrdosti LGBT (v ČR je to týden v 1. polovině srpna). Ústředním motivem Měsíce hrdosti a jeho nabubřelých promenád během roku je pýcha.

“Pýcha předchází pád, a před pádem bývá pozdvižení ducha.” (Příslaví 16:18)

Samozřejmě, pýcha není výsadou jen komunity LGBT. Je to něco, s čím se potýkáme všichni. Ale s rostoucím hnutím LGBT také stoupá veřejná podpora a oslavování pýchy obecně. Zejména pak sílí odpor vůči Stvořiteli a Jeho zásadám sexuální čistoty a manželství.

Boj s pýchou

Žel, oslavy hrdosti LGBT přijímá i mnoho lidí v církvi. Nejenže takový postoj vůbec nebere v úvahu biblické učení o manželství a sexualitě, ale ještě lidskou pýchu oslavuje. Předpokládá, že o lásce, milosrdenství a smíření (vše, co si pod těmito pojmy představujeme) víme víc než náš Bůh, který je láska (1 Jan 4:8), je bohatý v milosrdenství (Efezským 2:4) a vyzývá všechny k přijetí osvobozujícího daru spásy (Jan 7:37, Římanům 10:9). A tento Bůh lásky, milosrdenství a odpuštění určil manželství jako pouto mezi jedním mužem a jednou ženou (Genesis 1:27, 2:24).

Boj o manželství a rovnost pohlaví, který v církvích právě probíhá, je o něčem mnohem víc než je instituce manželství nebo binární povaha pohlaví. V konečném důsledku jde o pýchu. Dovolíme Bohu, našemu Stvořiteli a Soudci, být naší autoritou, nebo budeme vyzdvihovat naše vlastní přesvědčení a názory (či naší hříšné kultury) nad Boha a Jeho Slovo? Povýšíme se natolik, že budeme odsuzovat a hanobit Boha podobně jako Eva a myslet si, že nám chce jen z rozmaru upřít něco dobrého?

Nebeská pravidla platí

Během dnů oslav se budou na manifestacích třepetat vlajky v duhových barvách a mnoho lidí ozdobí svůj oděv s tematikou duhy, aby oslavovali pýchu. Ale tito jedinci ve skutečnosti neoslavují sexuální rozmanitost. Oslavují

vzpouru proti Bohu (jaká ironie, když používají zrovna duhu, tedy symbol, kterému dal Bůh význam již v knize Genesis 9:8-17).

„Křesťanská charita varuje, církev vede homosexuály k sebevraždám“ – tak zněl překvapivý nadpis, který se nedávno objevil v britské publikaci *Telegraph*.

Tento článek vycházel ze zprávy výzkumné skupiny *Nadace Oasis* nazvané *„Ve jménu lásky: Církev, vyloučení a duševní zdraví LGB“*. Tato zpráva se snažila upozornit na nepřiměřeně velký počet duševních problémů, včetně sebevražd nebo sebevražedných úmyslů, kterými trpí ti, kdo se identifikují jako homosexuální nebo bisexuální. Zpráva také tvrdila, že církev svým odmítáním komunity LGB musí za tyto problémy týkající se duševního zdraví uzнат velkou část své viny a že křesťané a církve musí komunitu lidí LGB přijmout.

Může církev přijmout homosexuální chování ve jménu lásky?

Reakce na biblický soucit

To, že lidé trpí duševními problémy včetně úzkosti, deprese a sebevražedných myšlenek, je důsledkem stavu našeho

hříchem porušeného a zlomeného světa. To je ta pravá realita, která by měla křesťany tížit a vést nás k soucitu.

Avšak je tou soucitnou odpovědí přijetí homosexuálního chování jako cosi svatého a přeměna našich církví na otevřené útočiště k potvrzení a oslavě homosexuálního chování a „manželství“ homosexuálů?

Kázeň nemá nikdo rád!

Kázeň, ať už církevní nebo jiná, je vždy nepříjemná (Židům 12:11). Pokud je vám řečeno, že vaše jednání, myšlenky nebo postoje jsou hříšné, tak vás to zraní, a to bez ohledu na hřích.

Hermafroditi a homosexualita

Roderick z Kanady píše:

„Chápu, že hermafroditi jsou plodem hříchu. Je-li však homosexualita něčím špatným, potom podle jakých etických pravidel si má hermafrodit či rodiče tohoto „tvora“ vybírat pohlaví? A nesouhlasí-li někdo takový s volbou provedenou rodiči, bylo by eticky přijatelné své pohlaví změnit, jakmile dosáhne dospělosti? Podobné otázky mi nedávají spát. Nedělám si legraci – prostě bych se rád něco fundovaného dověděl.“

